

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection](#)[Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII](#)[Item](#)[Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 19 : \[20\]](#) [De Vesta](#)

Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 19 : [20] De Vesta

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[117\] : De Vesta](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 20 : De Vesta](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 21 : De Vesta](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 20 : De Veste](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : [Projet Mythologia](#) (CRIMEL, URCA ; IUF) ; [projet EMAN](#), [Thalim](#) (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). [Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 \(CC BY-SA 3.0 FR\)](#)
- Images : [Münchener DigitalisierungsZentrum](#) (MDZ).

Présentation du document

Publication [Venise, Comin da Trino, 1567](#)

Exemplaire [Munich \(Allemagne\), Münchener DigitalisierungsZentrum \(MDZ\)](#) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination [263v°-264v°](#)

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Vesta](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

deiecti sunt Titanes ac vetiti ne susciperent imperium, Iupiterq; illud cepisset, optionem dedit Vestæ quod vellet capiendi. Hanc primum virginitatem postulasse inquit, & post illam, vt primitiæ omnium, quæ sacrificarentur, sibi offerrentur ab hominibus. ita vero postea sancitum est in sacris, vt primum omnium quæ sacrificabantur, primitias Vestæ offerrent. Illud ipsum inuuit etiam Aristophan Vespis;

ἄφ' ἵνας ἀρχιμανεῖν ἐπιπέφω τινὰ;

A Vesta incipiens vt condendam quempiam.

Enimvero cum dux essent Vestæ, per antiquiorem Saturni matrem Terram, at per iuniorẽ ignem purum ætheris significarunt, vt testatur Ouidi. libro 10 6. Fastorum;

Vesta eadem est: & terra. subest vigil ignis veri;

Significat sedem terra focusq; suam.

Cum igitur æternus sit ignis æthereus, iure optimo Vesta æterna vocata fuit vt est apud Horat. lib. 3. Carminum; quã Homerus etiam domos altas Deorum, & perpetuas sedes habere dixit in hymnis. At Orpheus mediam regionem ignis perpetui in his;

Ἰστία ἰσθμῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀγῆρα τῆς βασιλῆας,

ἢ μὲν ἔστι τῆς τοῦ ἀγῆρα τῆς βασιλῆας.

Filia Saturni Vesta ò Regina potentis,

Quæ colis æthereæ medium regionis, & ignis.

Atq; cum ara esset erecta in Prytanio, in qua perpetuus & inextinctus ignis afferuabatur, aram illam Pollux Vestam appulit in his; *ἴψ' ἂν ἰδὲ Πύθω, ἢ ἀπὸ ἀελαίρας, ἡραίας, ἀπὸ ἀελαίρας, ἴστια. Ἰσθμῶν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀγῆρα. ἄρα ἢ ἀπὸ τῶν ἀελαίων, ἴστια τῶν ἀελαίων, ἴστια τῶν ἀελαίων ἀελαίων. Super quibus sacrificamus, aut ignem accendimus, altare, acerra, Vesta: nonnulli enim sic appellarunt. Sic sane aptissime illam, quæ est in Prytanio, vocaueris, super qua ignis ille perpetuus ardere solet. At Ouid. lib. 6. Fast. flammam ipsam Vestam fuisse appellatam sensit, vt patet in his;*

Nec tu aliud Vestam, quã viam intellige flammam:

Nataq; de flamma corpora nulla vides

Hanc Deam ignem fuisse, vt vel ab initio Romæ præcipua religione cultam, argumento sunt illa, quæ ad Vestalium perpetuam virginitatem pertinebãt; quæ, cum omnibus notissima sint, minime nunc explicabo. Cum altera harum Vestarum Saturni fuisset mater, merito vocata fuit antiqua & cana, vt est in lib. 9. Aeneid. apud Virg.

Affaraciq; larem, & canæ penetralia Vestæ.

Hanc terram omnino fuisse testatur Plut. dec. 8. Sympo. probl. quippe cum inquit mensas antiquorum fuisse rotundas ad similitudinem terræ: quæ cū victum nobis tanquam terra præberent, vocatæ sunt Vestæ. Sed illud etiam manifestius, vt ego quidem arbitror, declarauit Plato in Timæo, cum Deos omnes, elementa scilicet, ac vires cœlorum commoueri faciat, solamq; terrã in medio horum immobilem consistere, vt patet ex his; *ἵστια δὲ μὲν ἐπιπέφω τινὰ;*

Nam

Mythologia I

Nam cum Iupiter supremus sit Deus, Dii demonesq; reliqui planetæ sunt, & corpora cælestia, ac elementa, quæ intra duodecim partes signiferi omnia continentur, Cum vero primum mobile corpus omnia reliqua secum trahat, idcirco dicti sunt Dii ac demones volucrum currum sequi, quorum est non parvus exercitus. At sola ex his, qui Dii habitati sunt, domum immobilis servat Vesta, cum illa terra sit, ut Eurip. in his significavit;

ἡ γῆ γὰρ ἡ μόνη τῶν θεῶν οὐκ ἐκτρέφεται

ἵπταται καθὼς τὸ πρῶτον ἐκ τῆς γῆς.

10 Parensq; terra, quam vocant Vestam viri
Præstantiores confidentem in æthere.

Nam terra sola ex omnibus naturalibus corporibus immobilis existens in medio totius orbis sublimis, tanquam in ære, consistit; neq; in aliquâ mundi partem magis declinat; quare iure inquit Ouid. lib. 6. Fast.

Terra pilæ similis nullo fulcimine nixa

Ære subiecto tam graue pendet onus.

Ipsa volubilitas libratum sustinet orbem.

Quisq; premat partes, angulus omnis abest.

20 Cum enim tantundem undiq; distet à cælo, dicta est sedere in æthere, & nulla re suffulta sustineti. Huic tanquam demoni summæ parti ignis præfecto in sacrificiis litabatur odoribus. At cum antiquior Vesta terra esse putaretur, flores utpote illorum feraci matri, offerebantur, & sæpe est apud Virgil. lib. v.

Hæc memorans, cinerem, & sopitos suscitât ignes.

Pergameumq; latem, & canx penetralia Vestæ

Ferre pio, & plena supplex veneratur acerâ.

Vestam omnino Plotinus, aliq; complures, animam terræ esse voluerunt, quæ Ceres etiam aliquando fuit nominata: alii Vestam esse crediderunt, inter quos fuerunt Platonicæ, & separatarum formarum, & rerum diuinarum solidum fundamentum: idcirco in omnium Deorum sacrificiis Vestæ primitiæ offerri ab antiquis solebant. Credita fuit altera Vesta Saturni mater,

30 quia cum nondum existeret tempus, in confusa mundi mole terra latuerit: altera filia, quia post cælum & tempus elementorum corpora summus opifex architectus est Deus. Cum terra igitur esset omnium prope corporum naturalium fundamentum, merito mater Deorum etiam fuit ab antiquis appellata, ut testatur Strab. lib. x. hanc conuiuiorum præfectam, & omnium sacerorum primitias capere solitam dixerunt, quia sine terræ muneribus, vel sine calore à cælo, nulla res nasci potest conuiuia apta: quæ cum omnia ad sacrificia munera producat, merito omnium illorum primitias capere credita est. Atque quid Vesta sit, & quod fuerit an antiquis culta, cum omnia elementa, elementorumq; vires diuinis nominibus ab antiquis nominarentur, qui nihil Deo vacare putaront, iam satis explicatum fuit.

40

NATALIS